

Український Читацький

Додаток

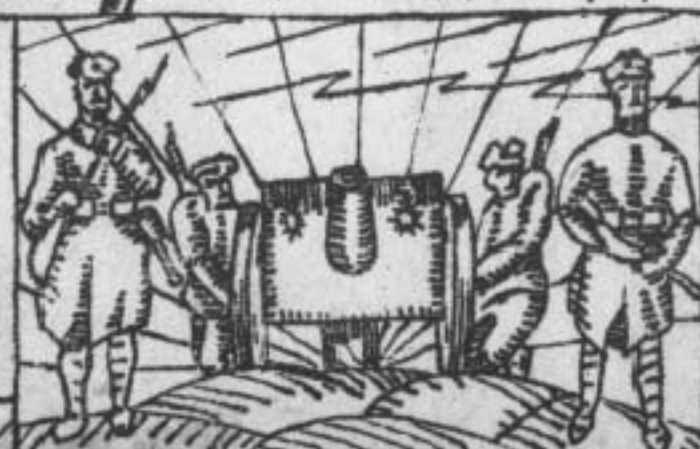
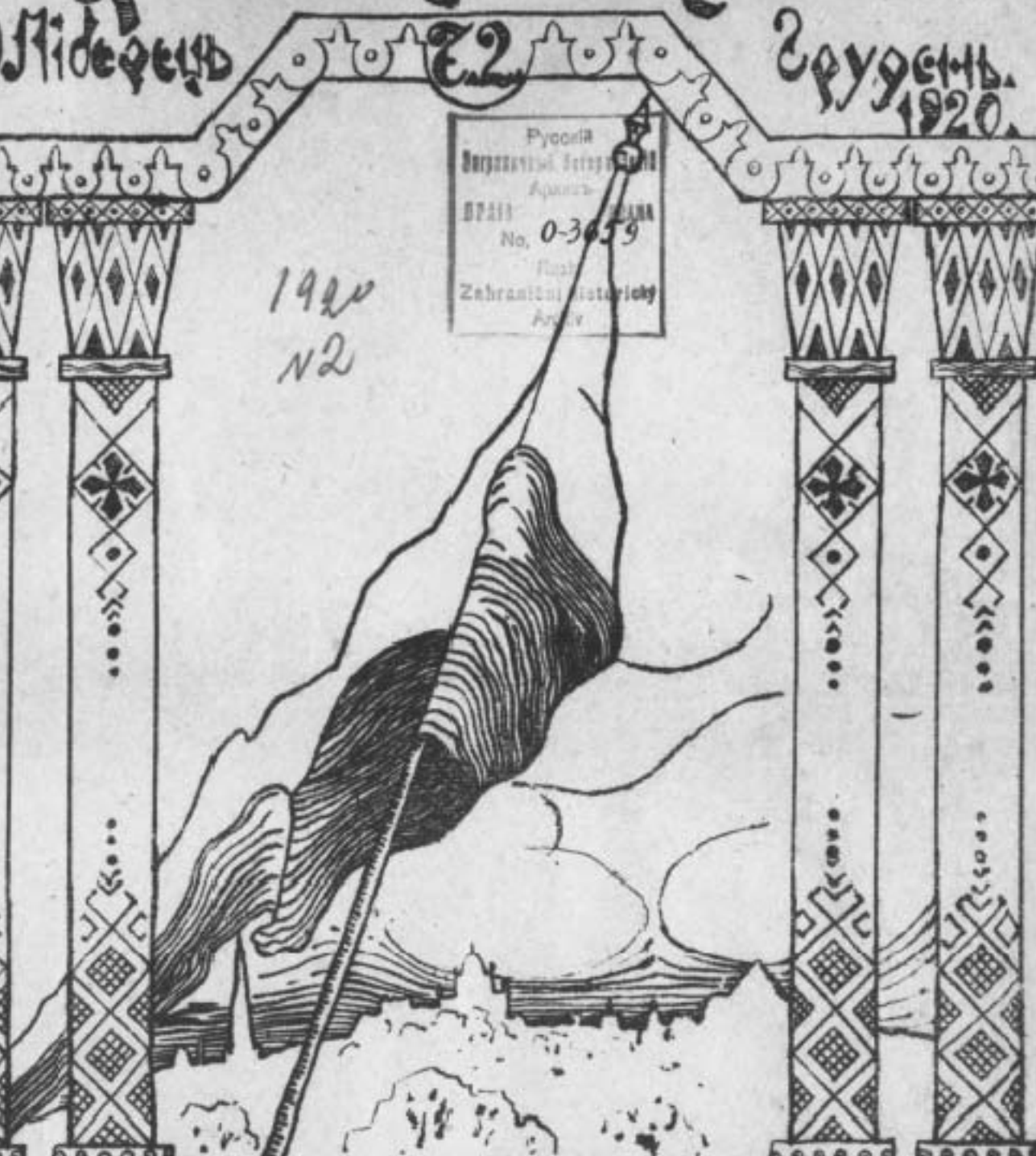
№ 2

З'являється
1920.

VI/2/2 II 2

Руссия
 Государственный Исторический Музей
 Отдел
 No. 0-3059
 Збиранистический Архив

1920
N 2

Доки того буде?

Страшна положення, положення, старшини і отримувів Укр. Залізничної Армії у польських таборі полонених в Турехі, приносять нас кілька звернень до світа іменна всіх і подати бодай деякі образи невідання та похваних борраров, як тут діють ся.

Весь підкає транспорту до Турехі, обводили ся. Полонені у нас в кляшків та крайно обдуштурний отбів. Висід у вавнів був загалом заборонений, так що навіть міркові потреби мусили, ми заготовувати у валонах, в яких мусило рівночасно сидіти іспати 40-50 душ. Ватомі були всі рач зашмиці, іди не давало навіть каг-кої а о боді, до нита, не мита ні душка. Що, вбула, так підкає погоро-жі, як і підійиме в таборі, навіть, ту рсія керев", "ту шаміо", "ту к.. ну суниє", "залук бу сівіо трафіт" і. т. п., а такеже пободі, чи то пошмиці чи голубі, чи до пошмо. Полонені, які тепер в Ту-холі, а які перебували вже різні полони, а підкає польського були в різних таборях, розповідають, що такіе пошмиці від-носин, як в таборі Турехола, нігде не було.

Полонення, полонення невідповідне та право убійне для здоров-ла. Вікна побивані, дверий німа, а підкає дошу лети ся вода до, сере-дини. Опекає та о палити нах і мови. Вільність полонення го-ла і босає. Накривал зовсім не має, а постіль, се галі дошки або прато земля. Прохартованне зовсім недостаточне і невідповідне.

Полониниа вигає са кинської маси і то, якої аборигени та несправа, ма-
нівною похороною, так що були винажки, що попомени, що виступили як
бошки, відновивши се його принамі. Друге рання команда вигає
ураженні і так всі масу найіну і то із різними принамі. Коли
палани, хотять купити собі децю до їжі, як тобачу, ариши, ово-
рив то, що, то команда не повила, а туди, що це продали, карає-
ли. На прохбу о паланих, жарив із своєї власної згонил, команда
не годувалася. Полонини маси свої, шевці та, і туди, команда за-
бачила робити направки для полонини, а урешта, із до своєї
роботи. Старшини шукати саї прати бісе, займатим, бачили
і шукати бошки жінок із дошми, далеко віддаленої кураї, а були ви-
нажки, що команда врила, до тачних, робити, укинула тачні в
та, абиш виставити, мноше вичше, шкіль. Наводимо, що не ізра, того, що
ми ніби то отримавши се робота тачні для характеристики пал-
ської господарки в таборі. Писати листи вичше тачні на пал-
ській, українській і російській мові, а мноше мов урешта, не вичше.
Писати раїтарні і рішительні в Таборі, не робити. Тагородна,
показувати в паланих, харше, аби не мають, ні відновленого при-
намі, ні отичи, ні харчу. Палани не переводити, Тагородна
її, що помагає за роботою в богатих винажках, вичше, тагород-
ній, а дуже раче і шкіль. Милі і шкільні принамі, а
спраци, переводити дуже раче на те, що би паланих вислати
на тачній раче. Палани, аїще, до прохбу тачно, не ма, а вичше
з табору забороноши навіть до рачого літара. Вичше, до бараків
команда не дав, та, що однак, не вадити її, мов на шкіль, вичше
заборону раче, по бараках по вичше.

Задача, обводження команди табору і її організ, палани-
ми вичше, до неба, в пачоту. Здаєтсе, що Полани, під тачу, зладна
вчали рекорд над всіми народами, по всі раси. Країно, обичиві
і простацки, асоби та брутальне побудення, аби, біше, по вичше, би-
те, паче, до раче, отаринну, ли, стріли, се на дачні пради. При-
казів вичше, команд, аби найпростішіше, всеродних прав, вичше, ко-
манда табору, ні її, підшитої, орбани, не признають, прохбу, о дошме-
до вичше, з правича, не урешта, а насильно, що, біше, вичше,
та, отаринні, се, урешта. Вичше, що, раче, вичше, держати, по
вичше, тачні, аби, стріли, аби, отаринні, се, злат. Просвещення,
за урешта, однак, вичше, команда, всі, прохбу, полонини, хор, побичше, би

Спогади львівських наголиць. груд 1914 р. 1: Продовження.

До архивкезе пішов пор. Р-Кий, який представив йому справу в мір свідки, що Українці Воєнної Служби хотіли на свій агресивності Польків боротися, як що Австрія не істнуватиме під знаменем федерації, як ні, то виступає під знаменем Свободи України.

Архивкезе відгуків ся до справи дуже прихильно і залив готовити все зробити, щоб ми як допороки. Між іншим обіцяв ухити всіх вилучити, щоб У. С. В. прийняли на свій кизон до Львова. Згодив ся на те, щоб Сом. Зимовський, який був тоді в сво групі, виїжджав на два дні в муніципалітет до Львова, та просив, щоб його принайменше раз у місяць інформувало про стан справ.

29. жовтня, приїхав сом. Зимовський до Львова, якраз в день заїдання, на який було вже з 20 старшин та 20 Р-К. Засідання відбувалося вже під знаком здегербованя, бо 24 жовтня не було поличеня з Відня, та ходили чутки, що тези відлучились від Австрії та проголосили самостійну Чехо-словацьку республіку.

30. жовтня відбулось кілька заїдань військових, враз із політичними провідниками, бо якраз прийшла вістка, що польська ліквідаційна комісія із Кракова має вже 1. або 2. наголиця приїхати до Львова і передбрати уредованя в імені польської республіки. Поді пішла під проводом Д. Р. Л. депутациє до Луїка і зажадала від него передати власти в українські руки, на підставі проголошення, загально вже звісного, царського указу про самооправає народів.

Луїк викривав ся, кажучи, що він не має в мір напружі жадних вказівок із Відня, та пошито ізза перевірки не має зупинити з Краківським. Але Українці хотять бути свободні, та він держить владу в імені царя та має інше доповідати, щоб всі польські заїданя згавити.

Ле вистовице далеко відбігала від Сахань і отикувань всіх жібрахих, а що вже було низке полудне, порушено генштабу піти ще раз 31.8. до Луки і забвоти сая, що як він не хоче добровільно віддати вла- сти, то українці в їхній споді собі поруять.

Лука на передару власти не погодився, а заарештували його поотівля, супровідного курія № 41. н. н. і ще одго- ро кадерського, які саме тоді були етационовані у Льові.

Сот. Гитовський забвот моги П. Л.-сая, що вели диньова- тинні зноши з правительством, покликати та що як вже всі ко- ли передбачало шлю власти у Льові і краю та заповит всімі збори всіх старших в саях Народного Талу. Рівнокаско висла- ко курієрів: 1. до Черковець до У. С. С. з приказом, як то феліци- цю, як підводами, як кабінь німкю іти подімкми каршою до Льова. - 2. До Керешими до П. Корюма і П. Жакайкевича, щоб поспрашав о кейіке висадке постві на Селі, та при постои І. н. н. обіли власти в Керешими і не путили ні одного Калева керез Селі. - 3. До Жакоєва, щоб сот. С.-ів перекав таю власти, а відтал з цією 35. н. н. прибув до Льова.

На збори зішлося понад 100 старших. Одні з них каєрвали до касти етационованих у Льові, други були на відпустці у Льові. На зборах видано орде де батейлі, себто поділене сая і їх роз- шоківане по подимкових вахіймих обектах. Ле переведено після виробленого австрійського плану обсади Льова на случай повстан- ня як розрухив. З сая рхилились австрійські військові крупи, лиш- она каю бути польське, а кілька українське, до такою нікто і не припуслав. Старших не етационованих у Льові поспрашаво в які- сь потреби до подимкових львівських кастих.

Коландактоя 15. н. н., який прибрал іня 1. гамшівий полк піхоти ія Клея Лова, казнаєко, каїстаршого факсто, пор. П. ку; Коландак- тоя 19. н. етрілиців сот. К.-ка, який провадив організацію сего пол- ка і знав каїлітше лодий і старших. Сот. О.-кий обіав Коланду по- лий і факдаркерий; пор. М.-сць Коланду супровідного курія 41. н. н.; сот. Ч.-кий родитишу сотню.

15 палкови піхоти, який був каїсилькийший, припала рідного обі- сада: головний двірць 200 лодий з 2 скорострїлами - Коландакт- лет. Хрїсто К.-кий, артилерист; для дорфавної факдаркерий 1 старши- ка 15 етрілиців; головна пята 50 етрілиців, 2 скорострїли - Каман.

дарт ком. Б.-ав. Володимир; австро-угорський дахл 10 людей, 1 низ-
старшина; казарми Бердича 50 стрільців, 1 скоростріль, 1 кожан.
дарт пор. Леверих К.-в; казарми Іліокобівських 80 людей - казахдарт
пор. Р.-ий; М. К. Л. 30 людей - казахдарт пор. П.-х; він жаб і
бука артистувати; навішництво 30 людей - казахдарт ком. С.-ий;
Бердичівка, 30 людей і 1 старшина і казарми на ул. Курковий - 100
людей - казахдарт пор. М.-ка. - 19. п. стрільців: станиця Ніжаків 100
людей - казахдарт пор. К.-ц; казарми Петра і Павла - казахдарт пор.
К.-ах; українські казарми на Лисакові, Зеленої і Лисаківську фортецю, а
крія що 30 людей і 2 скорострільні на обсаду Народного Топку.

Поліція, по розоруженю Кошків, які були між ними, обіймає в
хорошу своїх казармен і повнеке, свої сироти по улицях. До неї приїхав
ко Українців - жандармів. Супровідний Куринь 41. п. п. 200 людей із 4
скорострільями жаб становити загал в фортеці і виймає по-
трібні снаряди по улицях. До него доїхав і батальйон із стрільців.
Воло Куринь р. 30. п. Jägerbattalion. Силкоходах казку, сей супровід-
ний Куринь, була кайлархійська частина із лівівського гарнізону ду-
же добре виймає в уличній боротьбі, змушувалася і добре відіма.
Важко того як частина розвинулася, прикинули жаб користи.
Нас затримаво всі діри. - Підійї ком. У.-ого, зробивши жабірес-
таційний похід через місто, жаб захати казарми на цитаде-
лі і становити загал для порти і буржуву жандармерії.

Невідомий, академіки, студенти і загально цивільна лю-
дість, зобов'язався дати 1000 людей зброї і вишколеніх збро-
хців. Їх призначено до скріпленя поліційської та вивідної сирот-
ли. Они істнували лише порши дії, бо велика їх частина при пер-
ших стрілах пішла доків, імовірно до військових частин,
а інших розоружено, бо накомисли лише пакілу, а то і страву
власних. Жаб зникнув від власної кулі хор. Пренкур, зарад Кош-
Народного Топку. - Магярський супровідний Куринь приїрїк, свого
сепаратизму.

О 4го рано 1. падолиста жали всі частини вирушити на
призначені їм місця і захати позиції. О 7го жали пор. Р.-ий і
ком. К.-ах здати ком. Пітовського звіт з обсади і переділу. Они
поїшли Лівів на дві частини і обійшли всі застави. О 10го
вечора, закінчено збори і старшини без приділу розійшлись до-
ків з пошуканья своїх адрес та з тим, що кожної хвили ко-

дир, переберетеся, як пахили? - А на те руш: „Е! Ви вже нас до-
сито дурили, ми накро вже досито війни, ми йдемо до дому.
То нас Маме не прийдуть, а Любовна яка не треба.“ - До добрих
переконувачів свідомих підстаршим і, стріляють, справа по-
калодяться; відділи відійшли.

„Як попухили - звертає до деяких одних із старших, здаєсь
хоружий М. - а іду на позицію а не яко револювера, як я бу-
ду вилізати?“ - Що я толкую: „Як, так і старший варт, а
жити не стріляв на ворога з револювера, а всі лише з кіса. Ма-
єте тут гарний карабін, лише ідіть, бійтеся Бога, який прикир
стріляє.“ - „І без револювера не іду!“ - Нека що робити-виг-
нають свій і дають по кишини фекі: /.

Може з то з литаврів дугає, що в Каралонія Кокандю -
важно вилізало літше. Не хочу лише при розбіраню сир, вправ
і людий доброй волі та настрій ідейних обкидати болотом
ріжних справок, які ділясь під покривом Мтабу.

Будуши як незвичайно ліберальних поглядів, сот. Вітов-
ський перенер добільний рух по улицях. Як далеко вдала у
стунувієтє нової влади зупини населеня, кайміниши до
Казань, що трайваї курьували ще 1. падолиста до 11. годи-
ни ранку, а потем з Цивільскими людями заїздили у Львів,
як добо двірце був в українських руках і привозили поль-
ських льгонерів в цивільний шкурі.

Між Каралонія видно було франков дня 1. XI. не мало зди-
боване, Рокетеркацию. Мл бни рейлас прокинулись і вже до по-
лудня кастивали вісти, що тут і таа розоружили міліцію,
а під беріс почали вже парати стріли.

Як вже з погохої в горі обсади видно, була вона переведе-
на рзру гору Дика, Цитаделю, понід гору Жра, а опісля скрив-
ляла на Подзале. Головний двірце, се був, так скажати,
відірваний прирілок, що ждав лише на приїзд Ч.Л.Л., які по-
ше обистити Львів від двірця та заповнити окопи в об-
саді. До кедостару в обсаді використовали Польки і стрелку-
ли свого так львівську, як і з подлизьких польських Карсоній,
Бойку в сторону двірця. Их головне кокандювакня прики-
стилось при укріпленя. Приходили перед кітто польські
частини старались захвати головний двірце так, що вже

тринадцяти стійках на гарнізоні, котрий платив по 50 р. за 24 го-
дині служби. О 6^{ти} скінчилося перебування німецької армії на польських позиці-
ях, бо не хотіла було згодитися. Вони хотіли стійкою лінії 7+1,
ах до вирішення справи через представників обох сторін, прийняв
їх представники яким прийняли з Кракова, та з Жарнави. - Бій
пішов далі. Польські вогні пор. П-ка розбили, а він сам ранений
попав в полон.

Уст. П-кий задував скорострільні і револьвери заломив з голови
кого двірця, на лобі і три пальці остатків куліції середів, а на-
робився на Лідзайке. Після об'їзду він команду над батальйоном, яка
з Буского залу почала стріляти польські позиції. З се-
хвилино т.є з. надаліста 7. го ввечері. Об'їзду поділено на дві частини:
українську і польську. - З'явився свого акумуляторів Польські
тепер на будинку пошти, на Касаєні Фердинанда і цитаделю.
Командувачем укр. частини об'їзду прийнявши, вже в паровозні.
Кієвські відзнаки, Ур. П-к. Білі ждали на У. С. С., як на масивне.
лів з халаси, в яку попали лише через свою неграмотність. - Прій-
шов 4. паров., а з ним і У. С. С., на котрих стійкою надій покла-
далось. - Кожний думав, що ах, тепер видикеться Коляда, ах, тепер
стакан падали Ковова. - Та, сталося інакше. - У. С. С. розділено
і їх частини не лише об'їздено деякі позиції, але і укріплено
до скріплення. Перепробовано цитійну об'їзду об'їзду, об'їзду.
на центральний еще раз, потімлено сталуку ліж, ніж а потім-
то з одної сторони, а з городицькою улицю, себто Касаєні
Фердинанда з другої сторони.

Крім У. С. С. котрих ходили і їхні частини, ліж, ніж і добро-
вольці, - сотні з Лисиних і Рикних, - та се по більший частини
були такі рекрути, що ніколи не мали крики в руках. Їх на Кур-
ковій улиці об'їздувано, через Кієва деякі трохи виширених
і гаїда, браме, на підкріпленні, та а та а. - Потім яким Ко-
мандахти з тих стрільців. Покинули на стійку - головко ко-
нів - прийде за 2 години зайняти, та ба - застали лише
кри, а стрільця, чей, пішов з повних рук за до до, а
в найліній разі до Касаєні на Курковій, бо та а ліній і він
тактуди харкував. Стрільство вкортці перемістилось, бо
не було жадного ахтиготу. Зстали лише У. С. С. і ті із австрій-
ських полків, що були повно національно свідомі. - Ще треба зага-

ми про Худівську війну, яка за дозволом Генерального укр. військ. Комітету мала формуватись для безпечності і утримання по-рядку в Худівських гірських районах. Її відзнакою була операція на лінії фронту із єврейською нестачею, а мала ходити по фронту в товаристві української. Їх з відомого запису відшлякло до пор. А. К., де діяли односторонні і відходили, так сказати, на свої позиції, але потім і наші з них не було, бо пошуки їх не було видно...

Військові та інші люди пересуваються через Львів, найліпший доказ те, що цілий такий "Augmentationsmagazin" 15. п. п. зупинено на обслуговування приходячих частин новобранців, ліній і т. п., а вказує на це ще й кількість 15.000 новобранців. Користь з того була худа та, що Львів і його околиці мала прийшли в господарня дія, купувати і одути, а стрілецькі частини лусиб через те стояли зупинено з того ж об'єкту. Лише в тому та керувати без доброї бачки.

Тоді ми нас придуть ком. Риб, та одні з них наробили в А. К. Радагубанна. Придуть і отакара Волуд з 45 Придніпровськ. А. К. планово, ми поре лиші випадково погано наступ на обох крилах. От Волуд із своєю отрядом шестив. фактиків, та сая фактиків, і без кілької пачки для свого отряду, лусиб скоро по-рати відворот, хомь був вже на Імлівській горі.

На ліній крилі стояв ще до диспозиції 19. п. стрілецькі, Ко-трині кілько дезерцій і великих об'єктів як іще понад 300 стрілецькі. Із собою зорганізував ком. Риб, - менше вже із фактиків. Лише отакара - три сотки, а діяли ще і відділ Ч. Л. Л. від про-водок пор. С. К., як шестити Стрийський парк, захвати Ра-детською шкоро і об'єктами укр. Поточково. Провести свій план про-бавано три рази і за кожний разок відкинулось не то кедало, але і повільно частини утримання отрядів позицій і кість ітн. вперед, відступано ту і так враз. Війшло до того, що 17. па-даємта, взяли Полехи, етапом Кержендівка, вдерлись на площу Сторі і пробували захвати гору Іуда, та се їх не вдалось - поль-ський похід на разі здержано.

Миласою Полехи звернули всі свої сили проти порти і про-ти Какарені Фердинанда. Були се дві точки, добра Котрив, по-уважку двірця, купила боротьба на фронте і керує. Головно бу-

дунком пошти, пошавши вже від 3. нагор. був вилас в оах Поледів.
Они безпастанко старалися за велику ціну отати в оах панари.
Хороша залоза, під проводом керування його Команданта поруч.
кива В-ка Залозничара, держалася лише при хворих парадх,
добутих із поштових надружків, аж до хвили, Коли пошту обх.
ла палучило залозної Поледівки Селушки. - залоза подихнула пош.
ту і залезла паризькі Кавкази при ул. Вилетувській і ул. Коперни.
ка, фальше палату Осалінських. Сталеший в кутрі будинок о.
отав невтралеший. Поледів тут вже дальше і не камірали жа.
го, не опіатилося похорити тілоки втрам, щоб будинок остав
китий, і не похоритися ажі Профоя вперід. За те щитадела по.
каса їх палити і тут до якого Кішца, до 21. палочиста ішла
борба між Ч. Л. Л. і палочистах легохерами. Там Ч. Л. Л. не лише
видерували всі частини, але ще ркілики випадати палочили
кв одну бачоку втрамту Палочая. - Але саме було і з Ксаркою Фр.
дихадга.

Під приході Ч. Л. Л. було ще два перекиря. Одно десь одало першою
палочиста палочиста, а друге при саякі Кішци у Крайського Мвова,
рато 19. і 20. наг. / . Перше з них було для нас без наслідків, друге
безпосередньо приликою опущеня Мвова.

Палоча раз у раз пробували то-ту то там потиснути камі
фронт і его пролохити. Але їх подихно не вгавалося, та здалося за.
стачовило їх, що ліве Кішло лише відохувалих частинів, в Котрих
бере участь досить велика кількість стрілецьтва, курити бунти
кайленомі Сосудатке. Підпристовуючи перекиря, Кішци свої ре.
зерви враз з транспортом, який саме приїхав з Перекишля, на своє
прабе Кішло, а по скіленю перекиря, ми навіть зібравши во, бо
вже 20. нагор. під велір, повели частин в сторону Лилалівського
цвяхтаря. Залали цвяхтар і залали підсубатися Оулаківського
улицю в Сиб. Заландат В. п. стрілецьів, який етационував в
Касарках Петра і Павла, залосив ся хорит і виїхав з Мвова.

Був від давна війни предвиджуваня хвиля, посака злихатися
в Кішці Профоя. Оуло Кішених отахних резерв, Палочів не випер.
то. О 6⁰⁰ велероя 21. Кі. приїшов приїзд, що о 11⁰⁰ хого-палоч
оці опустити свої отахновіща, часті підє через стацию Підзая.
ле, а часті понід Півкову гору до Силоних.

Зігнали дуритовани на Підзаяле мали стракочу по добрій дорю.

зі перетягнутими і обози. Ті що пішли на Нікорову гору пусили по-
кинуті вози і в гаркати; вози сталено, а гаркати хижено вчиро-
павть. З вілочкими хижками почато дальший відворот, оглядаю-
чись як отруєний Олівіт, що в темряві відбивався покурля
запаленого Соїру і Цитаделі.—

Мережин, 20. жовтня 1920.

Кривавий слід.

Ліно лише, друже, на сонці слід:
Багріє кровю побосил,
Наче кривавий битви плід
Добрбі зловіщих ночи крил.

Сонце лишеа недозлід;
Видівишесь ввечері із сил
Май знов кривавий значить слід,
Брадуєшесь в темряву могила....

Мов зеркалом земних подій
Авлєсь неба на н покров:
Круєм життя і миходії —
Слідн багріє кров і кров....

Л. Дк. Мюненко.

Борис Рачков.

Сумної пам'яті дні в Перелішці.

Із закінчення

Дружини 12. Б. 1918. Балкані около 10. год. ра-
но почали вступити на місце. Були разом підготовлені йон
2 гарматани. Встрілювали гарматом каменем, Віри 'Народ-
ній Дія', охолоджували звірець та каміниці над Савою. Для

наша гармата на Засінов не найдено визначеної суми. Порався завантажити та керувати дії. Намі визначили найкращі в гарматах свої та в своїй шафротріє з науковими розда; отримали на них і Тольки з великої кількості в середній місті, як також величезною Тольки на збірці ізга ваворів. Мимо сего державних нами визначили хоробро на своїх отаповищах. Що-ї-то підкапова діїсної переваги тас-ска сис-кото постити прикладно до функціональної борби-зрушення були нами визначили до визволення. Най величезни-ки-Українські держави як по герольдски. Мимо сего, що Толь-ка отримували гарматами величезний збірці, отапови кри-сові отримали на самі збірці, величезні вони постити-ти дії наших під парю і в авмі, як Тольки направив величезний шкел на пості а науковий розда збіжовав ся до збірці, - нутомні обі нашими в фуга, щоб розбити ві-го. На тале безупинно.

Вечером окол 10 год. зашли Тольки середною місто - в нашу фуга отапови Каларні при ул. Внаї і внаї ва кінга. Залова сис-кото величезною Тольками пере-дерма ся шойла 13. II. пробили криги фуги Тольків і отримали місто, прилі внаї герольдского ваворітні тасицький поручник, 2. придуїтраски старшини і кістка отримув. Тольки тасицькою до 30 наших старшини а. и. сеп. Ветри-кото, сеп. Вокотина, пор. Ор. Отанка, пор. Ор. Сабата, Рун-кото, Чижівка, сеп. Внаї, Філіца Авелана і на. Паремі дітасицькою до палони сеп. Філіца Котом і сеп. Величез, двоє придуїтраски і кістка отримув.

Старошні діїтаска і арештували агв. Ор. Зарайке-тура, який мотав кормі, визначили агв. Ор. Корноша, дирек-тора фізического ліценс Арелю, сина проф. Сабата, директо-ра шаденці Білосіцького і історіа Трачавіцького. Так улів Веремішні в фуга 13. II. 1918. Знав моги, камі запрямо оте-ро до 3000 отримувта, визначили до 5000 крісці, - а діїтаска сис-ка улр. величеза в авмі частину Тольків на місто ваворітні вено на вено 300 людей !! З 5000 крісці 500 !!

Засох зобідав ся а, що сен. Булашського усювало, а наступні провадив з пал. сторожи Сен. Рок. Щоб застотити

отрицательство (а не перевищувало 1000 людей) пообідав своєю по-
зазвичайністю ніста пошукати у них 24 година. І так Українці, як
і Жиди за дозволом пана Генерала внаслідок жорстокого рабства
і насильств. Жидищево панешкава нісцетва укр. патріотич.
зробило це багатий скелет і тобильський скелет. Се укр.
ло панешке неяситво-рабствошкє найнаше жагдаштво.

Анда залом назвала мене князьом військ на праві
Береги Сходу. Загаром того було зтворити фронт над Савою
в горі і організувати надбережні села. І Берешинськ видіав
а П. П. П. рабство. Переїжджав Вірге, Берешинськ, Бірку, Та-
мунки медички а ввечерю заїхав до Медички. Ввечерю органі-
зував а після давав некі прикази і загаруват козакми.
В Медичці зайшов а до кимської, Провітні, де зійшло се до 50-ти
змі-змі найме з кривими. Визавав а така зарядження —
кастрий був багаторий. Сами після того прийшли з Берешин-
ськ зніжати і процесом вістакі про упадок ніста. Визавав
ла она на присутних називали промислових враснінці.
А сидів у кутку. Збірив казки, — цукав вижду. Чи до огу за дру-
жні карівають на даго, що пусити путі отутити село-риджі,
— бо того збити на місці, того спалити, того заарештувати і т. д.
Сиди біли за другом та зравалося шукають вижду. Заді-
рав слово і вказує, що найкращий рік нас вижді зібрати —
врати з собою людей з сім, що по дорозі до Берешинськ і на дру-
жній землі відбудувати ніста. На се зїстав а вишкату а потім
така побачу-обдунасу, і хотіли вбо відгукі відповіди:
„Нам треба тепер акого генерала або оберштерна, треба гар-
лат і ‚Ferbündung‘ а всі сторони. Вей свої знавали іх
переконати не збігалися уявлях. Вони вважали збо
молодецьких добровольців — та розказують, що отаман бо
як стійкові на пості на Віргі, та що Палаки обсадили
і той ніст (5 км на схід від Берешинськ). Люди питають
про подробиці — а вони розказують: „Надобити збох Палаків
без криві, кривуть той просати, щоб на них не отримати,
та щоб віддати іх криві!“, Ну той що ви зробили? — пи-
тають люди. „На криві віддали“ — відказують. „А чи не
отримали? — намагають. „А що ж ти іх думи будеш брати на
свого совісті“ — відповіди іх говорила сама за себе.

запасного коша із стійкового сметану, (кілька касарен ста-
ло до розпоради пошти) — все ту роботу зосередила в собі
когда залом в касарни при ул. Бухий, і перетворена
випадковим кавалям праці, цілком природно, — не мала
відповідати своїй задачі. І коли ви звійшли до цієї касарни
то помістите цей неприродний рух, біганина, крутасана
робила на вас враження хаосу. Немогло зникнути сторо-
жкий, Едгеміва іди, давали стрілецьку сицилі припан
до паріканя. Нерішучість, невпевненість, недовіра старших
в підруч. уділювалися опакон і стрілецьку. Не було, що
стрільці, як не бачили, то мусіли відгукти сі безпорадски
і длатною отусками становили і „йшли боронити своєю
во села! Не було ніяк там Канадаманта, який би пикаво —
і скарілас розділив роботу, — не було саовіка, який би своїм
авторитетом, повагою, алагоднокровієм, розвагом, дисци-
пліною був вплинув відповідно на старших і стрільців. Не
мали ми ніяк собою „Белград адо оберштан“, алов бран
відгукти Медичари. То правді сказавши, не тільки іна — а
наа усея такого було треба. Сі люди сицилі відгукти, мю
ушій перемановій, критичній звили не було ніяк кава
людей, які бумби зосередили і пикаво та доцільно повели
окиці.

На передодні.

і: закінчення. /

Миласая, на фаль, з доі незвіских прития, поста в Лере-
шиши не виаржено, Ролькара упохливлено захвати Ререшиши,
лізти через той кіот шораз дальше на Скіг, ставати шораз
Крі. нішою коюю на нашій чейлі, ах доди не вишкали нас з ка-
шого відного краю за збруч.....

Публіку, який я нав при собі, збуджував в мимі пихокито
великий раснеот. Стара Асторія ще істнувала, а уже в Ри-
шехі дити і революція. Як-би зробили, то повна шибениця. Я-
ке хопкив мене від підозріню огнострій австрійського старши-
ни і црна ліка. Те іможебуде як-би і подурати, що „Herr
Leutnant“ такий небезпечний і, хедлагондвоохий....

На станиці при Касі карт вже не продають, але „für
Herrn Leutnant“ редто для мене, зроблено вишок.

На пероні кіюкство ногий. Стоїю з Перешишля знарко-
спизув ея. Кіюк публікою відно захендвоохий....

Українців кіюк публікою багатю, а всі знають ея кіюк робо-
ю К. мий Кони.

- Ляке, позирте мені на хвилюду олівця, - звернув ея до ке-
ке дшисо недракий мені старшича - я дуже потрібую. -

Я дав йому свій Кош-і-Нот.

То і Кіасо Касі він перехошли попри мене, всунув мені ке-
знарко мого до Ршшехі. Півно ея і олівця, але не мий, а
дшисо звичайнековий і дешевековий....

Залиш ея сарака, через пошляку. Зіг такий спідникох ма-
буто кадало ея, а потім пішло, од Тухеда до ретухеда....

Зрідме мене товариши з росе. полону, Коля, реска Лодина.

- Докад jedziesz, kochany rejencie? Я в цубікох котар Я.

- До забреба, тах менер нах Кагра. Я се була консабга, бо
кагра ново поху була на Копаві. Я, хору цубі миебул і Крав-
ці мене цбрати, бакиши, що билегадо ея „Heimkehrer“?

- А то добре, pojedziemy razem, bo ja jadę z córka na Za-
duski do mego dobra w Łabaraskie.

То і Кіасо Касі:

- Stuchaj rejencie, czy to prawda, że wy Ukraińcy coś przy-
gotowujecie w tych dniach?

Я зробув белури оми.

- Кіюк подібною ке жкато. Поді преціно відано, що я добро-
дуб в палокі і ке нав кагоди кавагати тут зносий, і відно-
вими знахарств.

- Я з приклад в Ршшехі ах налиты мене:-

Нарешті новасі вточув ея на перон Курієрський поїзд
з Перешишля. Кастішно всіли ки до бабоню. Мені на зу-

сприх, вискошило з воза двох польських лекокістей при ма-
дла, і сепрогах.

— Оми маток, щось приготувляють на камені терехі —
кельокуло лехі в голіві.

Кожд поважно рушив в теляху, келевну просторіно....

Присваруеться Самоотійності України.

А данив квіткву раз, Вона зійшла
У час весняного розвою,
Камі від зимного спокоро
Земля на зуотрив, сонце йшла
І придирала са травотою.
В ріок розмиті дѣреси
Вилвалист стоплині сніги.
І таяхи герні у діоробу
Вже прилетіли на розмову.
І того равенного довою
Вибар у поле іцурі
Отару мав перед собою.
І вівцал випас магрою
Зобарив квіткву між травотою.
І непадунавимси, зірвав
Рукото хамської ванцила
І уруб листа одірвав
І отарі кимув, шод топтала.
І квіткка зірвана змарніла
На сонце манути не сніла
І у веснянну добу
Зійшла потоптана до гробу.

В. Лавренко

ми там менше в себе гостиний кутнос. Все доконали
свого діла, однак на нас творити ще великий гонь, який
мусило сплатити. Сьогодні, в день другої річниці, муси-
мо богами відгукнутися та стояти біля ігуа Карпат:
«Жити нас, ми прийдемо, ми освободимо і відстанемо
Вас, ми присягалимо та гести і собою довершати
венокієвсь діло. То сім бігав отець Кривуцький
Мирон присягоутти та вірність своєю правителю-
ству і зарав провадити присягу. Мов ніс піднеси
в горі тверзі руки жовтирі а слова присяги миме
плати і асо. То присяги відгукав оть. Мацїлович
відгук диктатора а в слід за тима вдарила музика
«Ще не вмерла». Тоді перед тима те оди і поштуку.
Бав із студент палецями о запятки, та тучив
рука в кишечка, то на перші звуки музики отамо
тима ах в урді. Нале струна виталувса з енергій
та здігований Галичанам та отав все час мов
вукотий з каменя - бо то, «Ще не вмерла» урли. Сві-
тлий поїд мусів відплати ігуа халоду та м-
лого одина стрілецьтва. То обіді урла музика в са-
лі, «Інка» національні пісні а в вечері відгук ск
у таборовін театру свят. концерт. Сала, алу із
звучайного бараку перестроїли майже самі стар-
шини, була украшена стережимою, синьо-жовти-
ми коручовками та укр. гербам, на перелітцї
і тризуб, на кождану стовні. Гарна сцєка, деко-
рації, лавки і т. и. - все те власної роботи. На
самі були крім власних стуршик і стрілецьтва
такот сек. Курчаків з Аблонного, ресекій Кондрат
табора підпак. Лєв і Др. Кирило Тюринцевський,
з Відня. Концерт попередив живий образ. На задній
стіні знаменований Лєв. З ратуша збісав сиво-
жовта коручов а стрілець поступатом по туд-
на з виставленими крисами в перед.

От. Дольницький Мирон викологит промову,
в якій представив Борбу і скитання Галицького
війська за два послідні роки та кедало тима, що

та для тих військових Галичан, які перейшли на леву територію пізніше як до квітня 1920. і як вже до Х. Бюкноного не прийнято.

18.VII. 1920. відкомандувала Укр. Бригада в Х. Бюкноній окриві от. Н. Мацейовича ще пор. Євтимка Варлаама, як адютанта, інженера сот. Сахата Клександра, сот. лікаря Др. Кабака Богдана, прах. лєт. Мартинюка Рудольфа, як ліквідуного, лєт. Рибачка Івана, як складового і хор. Пилип Володимир, як харчового старшини. Назва табору, українську працюючий табір.

26.VII. 1920. прийшли переходовий відділ з Х. Бюкноного із сот. Мелодором Лавецьким. з того відділу поветала пізніше Булава сотня.

1. IX. 1920. отворено "Яку". Це щось в роді клубу. Даром дістають їм так папір, ковбату і картоплю, так що кожний на зараз писати. Є також лабораторії, більярд, шахи, докинд і т.п., а також можна дістати два рази в день бичку кабу за 60 сот. і булку за 80 сот. Стоїть лобкаль призначений головкою для стиралства. Також приотомі закладає американське товариство, "Young Men's Christian Association" це є, товариство християнських молодців і від того "YMCA". Ми називалися сей локаль Харто-Дубо "Іука". Євтимка отворено відбулось 7. X. 1920. а управителя так сот. Пришукський Євген. Єго помічник хор. Федорів Євген, і хор. Лєвко Стесан.

5. IX. 1920. прийшов до Табору транспорт палочників Укр. Галичан з Італії, а то 41. старшин і 327 стиралства. Їхня назва у нас "Італійці" або, "Катерони", а також зовуть їх, "Лазарони".

6. IX. 1920. віддав Укр. загряд табору денний приказ к. 1., в якому приказано організувати з придбутих "Італійців" одних курянь. Куринний командир пор. Іринів Михайло, командир 1. сот. пор. Цурковський Дмитро, 2. сот. пор. Корнопольський Федір, 3. сот. пор. Кернякевич Сидір, запасної сотні пор. Довбенко Олександр, булавної сотні сот. Мелодор Лавецький. - Кілька кожда табору видала по кишицю жароку віддалити їх поза лєтні бараків.

7. IX. 1920. отворено пошту для табору. Управителем ставили Василя Горнопаза.
8. IX. 1920. надруковано розпорядком міністерства підполк. Гльба Кокашдактом табору, хорю укр. заряд підполковник.
10. IX. 1920. пополюди приїхав перший транспорт групи ген. Антона Кравца, під командою полк. Арнольда Вальсера; се є, осталих укр. галицької Армії, які боролися єдино з Армією Петлюри проти большевиків, а відтак збавили з нею та по бою з Калюжани перейшли на Київську, Шибенку і хорю Стіж через Карпати і 31. VII. 1920. в полудне приїшли до кесової території. Всі приїжді були залосивши в таборі телеграфною варту із 2. IX. 1920. Перша група мала 152 старших Галичан, 11 старших Трищинських, 3 Трищинських урядовців, 309 стрільців, 24 жінки і 2 діти. Генерал Кравець поїхав до Краю до укр. Уряду, а рештний полк враз з решткою і вожаки ставали в Кон на Уро-Руси під командою полк. Стефанова. - Їх названо "Кравцівці" або "Херсонці" від того, що їх найбільше із Херсонської губернії; звуть їх також, "хакатей".
- 3 I. Куріня відіхала робітництво, сотня, 101. чоловік, на роботу до Богачина на Корабії
11. IX. 1920. із Кравцівців організовано групу Куріня. Куріняк Сот. Бабовик Петро, командир сотні сот. Рудницький Іван, сотні сот. Староселець Михайло, запасної сотні сот. Лисковацький Лев. - Кеська Рокча по зволіла на 400 старших і ордокаса; приїхав транспорт Галичан з Відня: 32 старших, 43 стрільців. Їх названо, "Віденці" або "Віденський фронт"
12. IX. 1920. Богосмушке під голим небом, при стіві хорю, головкою Італійців. Отець Шкурон Кривуцький і із Кравцівців; всі залосив проповідь в якій згадував коротко подут галицької армії на Україні та приїшли, хорю "Херсонці" найшли є тут в таборі.
14. IX. 1920. при урочивій підполк. заряду табору отворили Італійці "Вактину" а радше "Краккашу". Вохід на поправлене харів для стрільців І. Куріня і Італійців; та на заборони на студії. - Тежкі товари мали вони

з табору в Либрехту коло Брацу, в Етирії, де перебували поновотні з Італії яких 8 негів заку прийшли люди.

15. IX. 1920. прийшли утікачі із палівського полону, головне з Пухолі, які перебували до тепер в Лблонкіях, показавши з листа місяця 1920. а то 119 старших, 3 підстарших і 2 жінки. Їх назвали „Каледули“ що в Лблонкіях ізза того, що прийшли одверти та бігні. Жуть їх такоф „Пухольцяті“.

16. IX. 1920. прийшли друшій транспорт утікатів з палівського полону, а то 20 старших.

18. IX. 1920. назвали заряд табору пор. Якову Голоті на отворення Курців німецької і української Кови на його прохання сирібовия листом з 16. IX. 1920. Названя укр. Кови перебрал від пор. Голоті лет. Засиль Локіщук на власну просьбу. Українців Курцу нім. Кови від 16-22, україн. Кови від 8-12,

пор. Голота Л. і пор. Зегера Яван, ходили просити на караду на 7 год. ввечера в ціли засновах Куштурко-проевнткого товариства. Прошени по двох з кождої групи, а то від Херсонців, Італійців, Каледуців і Фіженців. Збір. Ра відбулась в „Херсонській області“. Вибрано 4-х як Комітет, що має захистити та обридкото програми будучої праці і рхиванія загальноних зборів.

20. IX. 1920. відбулись перші загальні збори „Снівацько-куштурко уртіва. Збір. хор. Сне Луря Галова, сакит. лет. Куш. на Фогдах писар, лет. Делів Олекса господар, лет. Софрак Виттак дівімент;

відійшли два робітничі відділи по 34 стрільців і 1 старша.

з П. Курія до Перезика;

заряд табору порушив ведення таборового дневника пор. Л. Касторкахови;

заряд табору наректив Комітету для пробіреня старших. Кових і підстарших вих фрак;

засновано власну пралоню.

21. IX. 1920. відбулись знов три робітничі відділи з П. Курія по 34 стрільців і 1 старших до Перезика;

сен. Краве скликав збори старших „Херсонців“ та закіні

вишивав, Ходимет казаві похорі. Вибрано видія, а то сот. І-
вана Роза, пор. Кузьмича Засиль і пор. Володимира Ікова. Головою
призначив сєк. Крабе отам. Карла Шльоосера, а на засіданку
24. IX. 1920. вибрано, як виділових, пор. Крикева, Михайла вид
Імалійців, а пор. Блавацького Дмитра вид Каледуців. Видія
укомплектувала ся так: голова от. Шльоосер, писар і касир
пор. Кузьмич. На основний фонд передав сєк. Крабе 3710 Кр.
вид Крабівців. Ціль: запозича в казній помрєді для всіх чле-
нів мабора. По уступленю от. Шльоосера вибрано головою сот.
Іковронського Микола, а на місце пор. Крикева і Блавацького,
пор. Селаду Волод. і сот. Крушельницького Корнела, дня 15. IX.
1920. -

списано на тих сєкція зборів всіх, які хотіли бди студіюва-
ти речі на університеті, на чужих фахових школах.

22. IX. 1920. відбулись загальні збори Укр. Спортивного Клуба. /У.С.К./
Пор. Купчанко-Модест-голова, пор. Березницький Дмит-
писар, хор. Гагар Архих-господар, сот. Кваніль Карло. ре-
ферент Ротачого яєла, пор. Сідзак Стефан-рефер. загального
спорту, пор. Остапак Іван-рефер. легкої атлєтики.

23. IX. 1920. створила старшинська харківня Каледуців Бюроет
/Каледуців до риданю./ Докиє на поправленє харків мол харківні.

25. IX. 1920. відбули ся перші загальні збори, Культурно просвітнього
клуба. Пор. Пастернак Ірослав і сот. Остапак Іван ре-
ферент проєкти будучої праці. Вибрано видія: голова сот.
Крабець Остап, кістолова сот. Іоаніцький Засиль, пи-
сар сот. Дольницький Курок, Карбник сот. Дєлук Осип, біблі-
отекар пор. Пастернак Ірослав, господар сот. Буцманюк
Міхєл, заст. виділових пор. Володимира Іків і сот. Мухомєвич
Александр.

26. IX. 1920. видали "Каледуців" друге число гумористичної расони
під назвою "Каледуца". Перше число видало в Ілїонкїя.

27. IX. 1920. Перші загальні збори історичної редції Култ.: Просв.
Клуба. Видія: пор. Іків Володимира-голова, пор. Ірослав Па-
стернак кістолова і архивар, пор. Петро Шлювар писар
і Карбник.

28. IX. 1920. Перші загальні збори "Театральної редції". Видія: пор.
Мухомєвич Засиль, голова; пор. Вєсєра Іван-кістолова, хоруж.

жний Пилипчук Стефан-писар.

30. IX. 1920. приїхало з Коту з Кавалерійської бригади Групи генерала Кравца 24 старшин і 89 стрільців, а із переходом вона відділи у Брахові 42, старшин і 46 стрільців. Персональців віддамо в естан І. запасної, а Зранівців в естан І. запасної сотні.

! Далше буде !

Гей гукнув Дніпро до Збруча

Гей-гукнув Дніпро до Збруча :

„Чом муртніє твої води ,

„ Силки срил - ком так болюга ,

„ Ким розбиті твої броди ? . .

„ Чом повали твої лози ,

„ Зірнули срилі й по муртніли . . .

„ Чом іркі несеш ти слюзи ,

„ Беріжки сам побігріли ? . .

„ Води мої Діду Дніпре ,

„ Сталамугені ногами . . .

„ Сумно тісно шумлять вітри . .

„ Сіж - що вигнакі Акиами . . .

„ Снали тут у моїх лозах ,

„ Проходити на Вкраїну ,

„ Тоби дили край свій в слюзах -

„ Недавались до замку . . .

„ Ой ти Дніпре, слашний Дніпре ,

„ Іскро їм шуши побідну !

„ Алі повесуть гі вітри

„ Аж в галицькому земю бідну .

„ Таї розжакуть поволікню ,

„ Аж колись народ повстане ,

„ Ек борались за Вкраїну

„ Вірні діти - валикаме !

Сумно води Збруч рознесить

Тихо копить Дніпро срилі . . .

Дурно так Дніпре Збруч просить

Він про-оватити не вемі

Тільки верби кугераві

Над Дніпром трамтять роса . . .

А росинки - в срилі сикаві

Понуть - тихою слезою . . .

Іссом вітер доїкне в гилі ,

Мов дитинко нещасливе . . .

Та Дніпро лиш заморщит срилі -

Гей дідусь - голо м. рлиде

Л. А. Мопенко .

Відбулася наша Стежаківська:
Стежаківська „Скитальниця“
Україн. роб. табор. барака в Либерець-Техн.

Справлення важливіших похиток з т. мисла.

Смо- жана Рогова	Канісано:	Мас Бутин:
2. 10. з горі	дунає	дунаї
5 9. - -	руно	руно
10. - -	дерхати	дерхали
7 9. з горі	повищо не мушиса,	повищо не мушиса
8 9. з горі	до огню із засідань, дои,	до огню із засідань дои
11. - -	У. С. С. в	У. С. С. в
9 13. з горі	Каніт вилороди вернас,	Каніт вил; оди вернас
4. з горі	Передісторія т. пам'ятка бар;	Передісторія т. пам'ятка 1918 р.
20 14. з горі	Кані 20. зоб'явля завязав, се, спердінніе повстни підготви пр-	стариниский Канітот, що кан
	(данно не митко)	но, каніе ртрисивни. Той Кані-
		тот, перш, в таборі, ртрисивни кані
		над мушисійніми, і врісованим облі-
		данні та кані, полсьованим підгот-
		видами і втрисивнивал.
21 15. з горі	і прувізі -- (данно не митко),	і прувізі, Спердінного Військового
		Канітоту підготви...
11. - -	зотенеріани (данно не митко);	зотенеріани ввійшови ртрисивни...

Чого потребує Стежаківська!

Всіх ртрисив, ба ртрисив, і тїма, що, не ртрисивни і тїтоті, і ртрисивни,
 прошино не забувати, проті, що вони ртрисивни, або ртрисивни каніе
 канісотіт, остани жотадикотіт ртрисивни ртрисивни. Канісотіт проті-
 мо дуріе ртрисив, перш, в кані, перевероту в, втрисив, втрисив, втрисив;
 Дрогає, Канісотіт, Каніс, Каніс, Каніс, Каніс, Каніс, Каніс, Каніс;
 тїтоті і в ртрисив, з митко митко, або і, кані, кані, кані, кані,
 та ртрисивни. Прішисно ртрисив і ртрисив, з ртрисивни ртрисив.

Виходить неперіодично.

Завантажити поруч. Еквів Саломея.

Видав Купальсько-просвіт. Клубок

в Україні. Мабери в Либереці.

Ціна цього числа 2 к. х.